

Bij brief van 21 december 2012 heeft het college het verzoek van RTL om haar krachtens de Wet openbaarheid van bestuur een deel van de in het Digitaal Dossier Jeugdgezondheidszorg (hierna: het DD JGZ) opgenomen gegevens te verstrekken, afgewezen. Bij besluit van 27 november 2013 heeft het college het door RTL daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 11 november 2014 heeft de rechtbank het door RTL daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard. Tegen deze uitspraak heeft RTL hoger beroep ingesteld. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 17 juni 2015, zaaknummer 201403105/1/A3) wijkt de Wet openbaarheid van bestuur als algemene openbaarmakingsregeling voor bijzondere regelingen, indien deze zijn neergelegd in een formele wet en indien de bijzondere regeling bovendien uitputtend van aard is. Voorts heeft zij overwogen dat het DD JGZ een dossier is, bedoeld in artikel 7:454 van het Burgerlijk Wetboek, waaruit krachtens de artikelen 7:457 en 7:458 inlichtingen kunnen worden verstrekt en dat de artikelen 7:457 en 7:458 een bijzondere openbaarmakingsregeling bevatten met een uitputtend karakter, die, ook ingeval alleen om openbaarmaking van geanonimiseerde en niet tot personen herleidbare gegevens uit het DD JGZ wordt verzocht, voorgeeft op de Wob. De rechtbank heeft niet onderkend dat het college ten onrechte de Wob van toepassing heeft geacht. De afwijzing van het verzoek vindt zijn grond in de bijzondere openbaarmakingsregeling in het BW en is geen besluit, bedoeld in artikel 1:3, eerste lid, van de Awb. Derhalve had het college het bezwaar niet-ontvankelijk moeten verklaren.

Noot van de redacteur (RBo)

De Afdeling heeft in diverse uitspraken bevestigd dat de Wob wijkt als algemene openbaarmakingsregeling voor bijzondere openbaarmakingsregelingen met een uitputtend karakter, indien deze zijn neergelegd in wetten in formele zin (o.a. ABRvS 6 maart 2013, ECLI:NL:RVS:2013:BZ3368, ABRvS 5 maart 2014, ECLI:NL:RVS:2014:761 en recent ABRvS 17 juni 2015, ECLI:NL:RVS:2014:1878). In casu is er sprake van een dergelijke bijzondere openbaarmakingsregeling, namelijk de regeling van de artikel 7:457 en 7:458 BW. In die artikelen is bepaald dat hulpverleners in de medische sector aan anderen dan de patiënt geen inlichtingen mogen verstrek-

ken dan met toestemming van de patiënt (artikel 7:457) en dat zonder toestemming van de patiënt ten behoeve van statistiek of wetenschappelijk onderzoek op het gebied van volksgezondheid inlichtingen aan een ander kunnen worden verstrekt, indien het vragen van toestemming in redelijkheid niet mogelijk is en de privacy van de patiënt is gewaarborgd of indien het vragen van toestemming gelet op de aard en het doel van het onderzoek in redelijkheid niet kan worden verlangd (artikel 7:458). In deze artikelen is dus een algemene geheimhoudingsplicht opgenomen voor hulpverleners in de medische sector. Evenals in de eerder aangehaalde uitspraak van de Afdeling van 17 juni 2015, overweegt de Afdeling dat de artikelen 7:457 en 7:458 een bijzondere openbaarmakingsregeling bevatten met een uitputtend karakter die voorgeeft op de Wob. In deze uitspraak overweegt de Afdeling ook nog heel expliciet dat het geen verschil maakt indien alleen om openbaarmaking van geanonimiseerde en niet tot personen herleidbare gegevens uit het DD JGZ wordt verzocht. Deze conclusie heeft tot gevolg dat er ook geen sprake is van een besluit in de zin van de Awb nu de afwijzing zijn grond vindt in de bijzondere openbaarmakingsregeling in het BW en niet in de Wob. Derhalve had het college het bezwaar inderdaad niet-ontvankelijk moeten verklaren. Interessant is overigens de noot van P.J. Stolk bij de uitspraak van de Afdeling van 17 juni 2015, gepubliceerd in AB 2015/288 waarin ook de vraag centraal staat of de Wob afbreuk doet aan de geheimhoudingsbepalingen zoals die in afdeling 5 van boek 7 BW zijn neergelegd.

136. Ontvankelijkheid

(ABRvS 23 september 2015, zaaknummer 201410415/1/A3)